

Chambre des Représentants

23 JANVIER 1951.

PROPOSITION DE LOI

relative au statut social
des gardes assermentés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La doctrine et la jurisprudence belges sont loin d'être unanimes sur la nature des rapports juridiques qui existent entre le garde assermenté et son commettant.

C'est surtout le statut du garde-chasse assermenté qui a alimenté les controverses.

Répondant à une question parlementaire (Bulletin des questions et réponses parlementaires n° 2 — Session 1949-1950), le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale résumait l'avis de son Département comme suit :

« Il résulte donc de ce qui précède qu'en France, le garde-chasse est considéré comme le préposé de son patron, tandis qu'en Belgique, la jurisprudence la plus récente considère le garde-chasse comme un fonctionnaire public et le lien qui l'unit à son patron (appelé aussi commission) comme un contrat « sui generis ». Dans l'état actuel de la législation, le garde-chasse ne bénéficie pas des avantages des lois sociales. »

La question de l'application des lois sociales — notamment de la législation de sécurité sociale et de la loi sur les accidents du travail — ne se pose pas seulement pour les gardes-chasses, mais également pour tous les gardes assermentés et, parmi ceux-ci, les gardiens et veilleurs de nuit des usines, bureaux, etc. dûment commissionnés.

Les instructions de l'Office National de Sécurité Sociale ont contribué à rendre plus hésitante encore l'appréciation des rapports entre le garde assermenté et son commettant :

« Les gardes-chasses assermentés se trouvent exclus de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, en tant qu'officiers de police judiciaire.

» Il se peut cependant qu'un garde assermenté, au service d'un particulier, exerce, en dehors de ses fonctions d'officier de la police judiciaire, d'autres fonctions qui relè-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

23 JANUARI 1951.

WETSVOORSTEL

betreffende het sociaal statuut
van de beëdigde opzieners.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Belgische rechtsleer en rechtspraak zijn het volstrekt niet eens over de aard van de juridische betrekkingen tussen de beëdigde opziener en zijn opdrachtgever.

Voor al het statuut van de beëdigde jachtopzieners heeft aanleiding gegeven tot betwistingen.

Als antwoord op een parlementaire vraag (Bulletin van vragen en antwoorden, n° 2 — Zittingsjaar 1949-1950) vatte de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg de zienswijze van zijn Departement samen als volgt :

« Uit wat voorafgaat, volgt dat de jachtopziener in Frankrijk als de aangestelde van zijn werkgever wordt aangezien, terwijl in België de jachtopziener, volgens de jongste rechtspraak, wordt beschouwd als een openbaar ambtenaar en de band waardoor hij aan zijn werkgever verbonden is (insgelijks commissie genaamd), als een contract *sui generis*. In de huidige stand der wetgeving geniet de jachtopziener de voordelen van de sociale wetgeving niet. »

De kwestie van de toepassing der maatschappelijke wetten — o.m. van de wetgeving op de maatschappelijke zekerheid en van de wet betreffende de arbeidsongevallen — wordt niet alleen gesteld voor de jachtopzieners, doch eveneens voor alle beëdigde wachters, o.a. de behoorlijk aangestelde bewakers en nachtwakers van fabrieken, kantoren, enz.

De onderrichtingen van de Rijksdienst voor maatschappelijke Zekerheid hebben nog meer onzekerheid gebracht in de beoordeling van de betrekkingen tussen de beëdigde opziener en zijn opdrachtgever :

« De beëdigde jachtopzieners vallen niet onder de besluitwet van 28 December 1944 als officieren van de gerechtelijke politie.

» Het is echter mogelijk dat een beëdigd jachtopziener, die in dienst staat van een particulier, buiten zijn functiën als officier van de gerechtelijke politie, andere functiën

vent du contrat de travail ou d'emploi. Pour ces fonctions, le garde-chasse et son employeur se trouveront assujettis à l'arrêté-loi précité, sauf le cas où le garde-chasse est occupé au service d'une entreprise agricole, auquel cas le régime des travailleurs permanents de l'agriculture lui est applicable. »

Dans l'état actuel des choses, les gardes assermentés — non gardes-chasses — sont généralement bénéficiaires de la législation sociale.

Les gardes-chasses assermentés — considérés comme fonctionnaires publics — ne sont pas assujettis à la législation applicable aux travailleurs liés par un contrat de louage de services, ils ne reçoivent non plus aucun des avantages à caractère social accordés aux agents des services publics, que ceux-ci soient temporaires ou permanents.

JUGEMENTS ET OPINIONS SUR LE STATUT DU GARDE ASSERMENTÉ.

I. — Ouvriers.

La jurisprudence paraît unanime à ne pas considérer le garde assermenté comme un ouvrier.

Une décision isolée en ce sens : J. P. de Neerpelt, 4 décembre 1925; Journ. J. P. 1928, p. 227.

Ce jugement se fonde sur l'article 3 de la loi du 15 mai 1910 sur les Conseils de Prud'hommes qui assimilait aux ouvriers les gardiens et autres gens de services. La base de ce jugement fait actuellement défaut, la loi organique de 1926 sur les Conseils de Prud'hommes ayant supprimé de son texte le terme « gardien » pour y substituer une appellation plus précise et plus restrictive, celle de veilleur de nuit.

II. — Employés.

Par contre, de nombreux jugements ont attribué au garde-chasse assermenté la qualité d'employé, notamment :

Audenaerde, 28-4-1899 (J. Fl., 1900, p. 637).
Beauraing (J. P.), 6-5-1926 (J. J. P., 1932, p. 93).
Huy (C. P.), 6-12-1928 (Jur. App. Liège, 1929, p. 23).
Bruges (J. P.), 25-1-1933 (J. J. P., 1933, p. 229).
Ypres (C. P.), 27-2-1939 (J. L. O., p. 220).

III. — Ni ouvrier, ni employé, mais officier de police judiciaire.

Arrêts de la Cour de Cassation, en matière de réparation des dommages causés par un accident du travail.

1^o du 5 novembre 1936.

« Le chasseur qui engage un garde particulier et qui obtient son agrégation par l'autorité compétente n'est pas le chef d'entreprise ou patron sous l'autorité, la direction et la surveillance duquel un ouvrier s'engage à travailler moyennant une rémunération.

« Les rapports juridiques existant entre le chasseur et son garde-chasse assermenté sont en dehors des lois sur le contrat de travail et sur le contrat d'emploi et excluent la subordination d'un officier de police judiciaire vis-à-vis de son commettant. »

uitoefent die behoren tot het arbeids- of bediendencontract. Voor die functiën, vallen de jachtopziener en zijn werkgever onder bovenvermelde wet, behalve in het geval waar de jachtopziener in dienst staat van een landbouwbedrijf, waar het regime van de vaste landbouwarbeiders op hem toepasselijk is. »

In de huidige omstandigheden, genieten de beëdigde opzieners die geen jachtopzieners zijn over 't algemeen het voordeel van de maatschappelijke wetgeving.

De beëdigde jachtopzieners — die beschouwd worden als openbare ambtenaren — vallen niet onder de wetgeving die van toepassing is op de in dienstverband staande arbeiders en zij genieten ook geen enkel voordeel van maatschappelijke aard dat wordt verleend, zowel aan het tijdelijk als aan het vast aangesteld Rijkspersonnel.

VONNISSEN EN MENINGEN OVER HET STATUUT VAN BEËDIGD OPZIENER.

I. — Arbeiders.

De rechtspraak schijnt het eens te zijn om de beëdigde opziener niet te beschouwen als een arbeider.

Er bestaat een afzonderlijke beslissing in die zin : V. G. Neerpelt, 4 December 1925; Journ. J. P. 1928, blz. 227.

Dat vonnis steunt op artikel 3 van de wet van 15 Mei 1910 betreffende de Werkrechtscraden, waarbij de bewakers en andere dienstlieden werden gelijkgesteld met de arbeiders. De grondslag van dat vonnis bestaat thans niet meer, daar in de tekst van de wet van 1926 tot regeling van de Werkrechtscraden de term « bewaker » werd weggelaten en vervangen door een juistere en meer beperkende benaming, nl. « nachtwaker ».

II. — Bedienden.

Daarentegen, werd in talrijke vonnissen aan de beëdigde jachtopziener de hoedanigheid van bediende toegekend, o. m. :

Oudenaarde, 28-4-1899 (J. Fl. 1900, blz. 637).
Beauraing (V. G.), 6-5-1926 (J. J. P. 1932, blz. 93).
Hoei (W. R.), 6-12-1928 (Jur. App. Liège, 1929, blz. 23).
Brugge (V. G.), 25-1-1933 (J. J. P. 1933, blz. 229).
Ieper (W. R.), 27-2-1939 (R. W. D., blz. 220).

III. — Noch arbeider, noch bediende, doch officier van de gerechtelijke politie.

Arresten van het Hof van Verbreking in zake herstel van de schade berokkend door een arbeidsongeval.

1^o van 5 November 1946.

« De jager die een persoonlijk opziener in dienst neemt » en die diens erkenning door de bevoegde overheid » bekomt, is geen ondernemingshoofd of geen werkgever » onder wiens gezag, leiding en toezicht een arbeider » de verbintenis aangaat te werken tegen bezoldiging. » De juridische betrekkingen tussen de jager en zijn » beëdigd jachtopziener vallen buiten de wetten betreffende het arbeidscontract en het bediendencontract en » sluiten de ondergeschiktheid van een officier der gerechtelijke politie ten opzichte van zijn opdrachtgever uit. »

2^e du 25 février 1939 (J. L. O. 1939, p. 65).

« La loi du 18 juin 1930 a étendu le champ d'application »
 » de la loi du 24 décembre 1903 aux employés assujettis à »
 » la loi du 7 août 1922 sur le contrat d'emploi. Il faut donc »
 » s'en rapporter à la loi du 7 août 1922 pour déterminer si »
 » un salarié est un employé. La subordination est de l'es- »
 » sence du louage de service.

» La mission du garde particulier assermenté consiste, »
 » notamment, à dresser procès-verbal des délits portant »
 » atteinte aux droits du chasseur. Il est, dans les circon- »
 » stances, officier de police judiciaire, et ne peut, comme »
 » tel, être soumis à l'autorité d'un particulier. Il aurait »
 » même le devoir de dresser procès-verbal à son commet- »
 » tant si celui-ci venait à se rendre coupable d'un délit de »
 » chasse sur le terrain confié à sa surveillance. »

La Cour mêle malheureusement dans ses attendus les deux notions distinctes du contrat d'emploi et de louage de services. Elle se rapporte d'abord à la loi du 7 août 1922 sur le contrat d'emploi pour se référer ensuite à la subordination propre au louage de services. Cette confusion regrettable diminue la portée de sa décision.

* * *

Les arrêts de la Cour de Cassation excluant implicitement le garde-chasse assermenté de l'application des lois sociales ont été diversement commentés et interprétés.

I. — Professeur Horion.

Chasse et pêche — 17 juillet 1937.

« La Cour de Cassation a décidé qu'il n'y a pas de »
 » contrat d'emploi parce que pas de subordination. Il ne »
 » faut pas en conclure qu'il n'y a pas de louage de ser- »
 » vices dont l'élément essentiel est la promesse de presta- »
 » tions successives.

» Comme locateur de services intellectuels, le garde- »
 » chasse assermenté tombe sous l'application de la loi »
 » du 18 juin 1930 relative à la pension des employés. »

II. — Divers jugements.

Tribunal civil de Huy — 8 juillet 1937. — Appel d'un jugement du 18 novembre 1936 du juge de paix de Nandrin (J. L. O. 1939, p. 58).

« Le garde-chasse assermenté est un employé au sens »
 » de la loi du 7 août 1922 sur le contrat d'emploi :

» Par sa prestation de serment, il est hissé au rang »
 » d'officier de police judiciaire.

» Dans les limites où il est appelé à dresser des procès- »
 » verbaux, il exerce une activité propre et indépendante »
 » qui ne relève pas de son commettant, mais il n'acquiert »
 » pas pour cela un statut particulier qui en ferait un »
 » fonctionnaire;

» son activité d'officier de police judiciaire se super- »
 » pose simplement à une autre qui se caractérise par le »
 » lien subordination auquel son contrat de préposition »
 » le soumet. Son commettant peut d'ailleurs le faire des-

2^e van 25 Februari 1939 (R. W. D. 1939, blz. 65).

« Door de wet van 18 Juni 1930 werd het toepassings- »
 » gebied van de wet van 24 December 1903 uitgebreid »
 » tot de bedienden onderworpen aan de wet van 7 Au- »
 » gustus 1922 betreffende het bediendencontract. Men »
 » moet dus teruggaan naar de wet van 7 Augustus 1922 »
 » om na te gaan of een loontrekkende een bediende is. »
 » De ondergeschiktheid maakt deel uit van het wezen »
 » van de dienstverhuring.

» De particuliere beëdigde opziener heeft o. m. tot »
 » opdracht proces-verbaal op te maken van de wan- »
 » bedrijven die raken aan de rechten van de jager. Hij »
 » is, in die omstandigheden, officier van de gerechtelijke »
 » politie en mag, als dusdanig, niet onderworpen worden »
 » aan de controle van een particulier. Het zou zelfs zijn »
 » plicht zijn proces-verbaal op te maken tegen zijn »
 » opdrachtgever, indien deze zich, op het aan zijn toe- »
 » zicht toevertrouwde terrein, schuldig maakte aan een »
 » jachtmisdrijf. »

Jammer genoeg, mengt het Hof in zijn overwegingen de twee verschillende begrippen bediendencontract en dienstcontract en wijst vervolgens op de ondergeschiktheid die eigen is aan de dienstverhuring. Door die betreurenswaardige verwarring wordt de draagwijdte van zijn beslissing verzwakt.

* * *

De besluiten van het Hof van Verbreking, waardoor de beëdigde jachtopzieners uitdrukkelijk uit de toepassing van de sociale wetten worden gesloten, werden op verschillende wijze toegelicht en verklaard.

I. — Professor Horion.

Jacht en visvangst — 17 Juli 1937.

« Het Hof van Verbreking heeft besloten dat er geen »
 » bediendencontract bestaat, omdat er geen onderge- »
 » schiktheid bestaat. Daaruit mag niet worden besloten »
 » dat er geen sprake is van dienstverhuring, waarvan »
 » het hoofdbestanddeel is de belofte van achtereenvol- »
 » gende dienstverleningen.

» Als verhuurder van intellectuele diensten, valt de »
 » beëdigde jachtopziener onder de toepassing van de wet »
 » van 18 Juni 1930 betreffende het bediendenpensioen. »

II. — Allerlei vonnissen.

Burgerlijke rechtbank te Hoei — 8 Juli 1937. — Beroep tegen een vonnis van 18 November 1936 van de vrederechter te Nandrin (R. W. D. 1939, blz. 58).

« De beëdigde jachtopziener is een bediende, in de zin »
 » van de wet van 7 Augustus 1922 betreffende het »
 » bediendencontract :

» Door zijn eedaflegging, heeft hij zich opgewerkt tot »
 » de rang van officier van gerechtelijke politie.

» Binnen de grenzen van zijn opdracht om processen- »
 » verbaal op te maken, oefent hij een eigen en zelfstan- »
 » dige bedrijvigheid uit, die niet afhangt van zijn op- »
 » drachtgever, doch hij krijgt daardoor niet een particulier »
 » statuut waardoor hij een ambtenaar zou worden;

» Zijn bedrijvigheid als officier van gerechtelijke »
 » politie strekt zich uit boven een andere, die geken- »
 » merkt wordt door de ondergeschiktheid waaraan hij »
 » door zijn contract als aangestelde is onderworpen. Zijn

» cendre de ce rang par un acte de sa libre volonté en
 » lui retirant sa commission de garde assermenté, pour
 » ne plus considérer en lui qu'un simple préposé restant
 » comme tel uniquement soumis aux règles qui gouvernent
 » le contrat d'emploi. »

A remarquer que l'interprétation du tribunal civil de Huy a été rejetée par le second arrêt de la Cour de Cassation du 23 février 1939 (J. L. O. 1939, p. 65), dont la teneur a été rapportée au III, 2° ci-dessus.

Dans le même sens que le tribunal civil de Huy, Cour d'Appel de Liège, 1937 :

« Le garde-chasse a deux qualités : celle de préposé
 » du propriétaire de la chasse; celle d'« organe » (et non
 » de préposé) de l'Etat en tant qu'assermenté. En agissant
 » en cette qualité, il n'est plus le préposé du propriétaire
 » de la chasse. »

(Voir causerie judiciaire du « Soir » du 2 août 1938).

Dans le même sens encore : décision du 10 novembre 1938, de la Commission consultative du contrôle et du contentieux en matière d'allocations familiales.

III. — Proposition de loi « Dijon ».

Chambre des Représentants (n° 124 — 1939).

« Pour couper court à toutes les contestations, le garde
 » assermenté sera considéré comme officier de police judi-
 » ciaire et, à ce point de vue, lui seront applicables l'ar-
 » ticle 24 de la loi du 28 février 1882 et les articles du
 » Code d'instruction criminelle qui traitent des officiers
 » de police judiciaire. »

« Cependant, ils seront assimilés aux ouvriers relative-
 » ment à l'application des lois et arrêtés en matière so-
 » ciale (art. 7). »

ANALOGIE ENTRE LES FONCTIONS DES GARDES CHAMPETRES ET CELLES DES GARDES-CHASSES ASSERMENTES.

L'article 61 du code rural dispose :

« Dans les communes rurales, les établissements publics
 » et les particuliers ont le droit d'avoir des gardes parti-
 » culiers pour la conservation de leurs fruits et récoltes,
 » des fruits ou récoltes de leurs fermiers et locataires, de
 » leur propriété de toute espèce, ainsi que pour la sur-
 » veillance de la chasse et de la pêche qui leur appartiennent ».

Le garde-champêtre, s'il est définitif, a les avantages sociaux accordés aux agents permanents des communes. S'il est temporaire, il est assujéti à la sécurité sociale (Loi du 20 mai 1949).

Pourquoi le garde-chasse, qui exerce des fonctions identiques à celles du garde-champêtre, dans la recherche et la constatation des infractions, serait-il exclu du bénéfice des lois sociales ?

Certes, il est concevable que les fonctions d'officier de police judiciaire requièrent une indépendance réelle vis-à-vis du commettant.

» opdrachtgever kan hem trouwens uit die rang ont-
 » heffen door een daad van zijn vrije wil, door hem zijn
 » aanstelling als beëdigd opziener te ontnemen en hem
 » slechts te beschouwen als een aangestelde zonder meer,
 » die als dusdanig alleen valt onder de regelen die het
 » bediendencontract beheersen. »

Er valt op te merken dat de interpretatie van de burgerlijke rechtbank te Hoei werd verworpen door het tweede arrest van het Hof van Verbreking van 23 Februari 1939 (R. D. W. 1939, blz. 65), waarvan de inhoud werd overgenomen onder III, 2°, hierboven.

Uitspraak in dezelfde zin als de burgerlijke rechtbank te Hoei, door het Hof van Beroep te Luik, 1937 :

« De jachtopziener heeft twee hoedanigheden : die van
 » aangestelde van de eigenaar van het jachtterrein en die
 » van « orgaan » (en niet aangestelde) van de Staat omdat
 » hij beëdigd is. Wanneer hij in laatstgenoemde hoedanig-
 » heid optreedt, is hij niet meer de aangestelde van de eige-
 » naar van het jachtterrein. »

(Zie « Causerie judiciaire » in « Le Soir », 2 Augustus 1938.)

Ook in dezelfde zin : beslissing van 10 November 1938 van de Commissie van Advies in zake Controle en betwiste Zaken betreffende de Gezinsvergoedingen.

III. — Wetsvoorstel « Dijon ».

Kamer der Volksvertegenwoordigers (n° 124 — 1939).

« Om paal en perk te stellen aan alle betwistingen, zal
 » de beëdigde opziener beschouwd worden als officier van
 » gerechtelijke politie, en in dit opzicht zijn op hem van
 » toepassing artikel 24 van de wet van 28 Februari 1882
 » en de artikelen van het Wetboek van Strafrecht hande-
 » lend over de officieren van gerechtelijke politie.

» Zij worden evenwel gelijkgesteld met de werklieden,
 » waar het de toepassing betreft van de wetten en beslui-
 » ten in maatschappelijke aangelegenheden (art. 7). »

OVEREENKOMST TUSSEN DE FUNCTIEN DER VELDWACHTERS EN DIE DER BEËDIGDE JACHTOPZIENERS.

Artikel 61 van het Veldwetboek bepaalt :

« In de landelijke gemeenten, hebben de openbare ge-
 » stichten en de bijzondere personen het recht particuliere
 » wachters te houden ter bescherming van hun vruchten en
 » oogsten, van de vruchten en oogsten van hun pachters en
 » huurders, van hun eigendommen van alle aard, alsmede
 » ter bewaking van de jachten en visserijen die hun toe-
 » behoren. »

De veldwachter geniet, wanneer hij definitief is aangesteld, de maatschappelijke voordelen die worden toegekend aan de vast aangestelde personeelsleden der gemeenten. Indien hij tijdelijk is aangesteld, valt hij onder de maatschappelijke zekerheid (Wet van 20 Mei 1949).

Waarom zou de jachtopziener, die dezelfde functiën uitoefent als de veldwachter bij het opsporen en vaststellen der overtredingen, uitgesloten worden van het voordeel der maatschappelijke wetten ?

Het valt zeker te begrijpen dat de functiën van officier van gerechtelijke politie een werkelijke zelfstandigheid ten opzichte van de opdrachtgever noodzakelijk maken.

Toutefois, pour la rémunération, la fixation des prestations et la compétence de lieu, le garde-chasse dépend de son « patron » et sous cet aspect ses fonctions relèvent largement du louage de services.

Même dans le cas où cette dernière notion serait contestée, il ne se justifierait pas de refuser le bénéfice des lois sociales à un travailleur dont le contrat est certes d'une nature particulière mais dont la condition sociale — et ceci vaut pour tous les gardes assermentés — doit être alignée sur celle des autres salariés.

Détermination de la qualité d'ouvrier ou d'employé.

En concluant à la nécessité d'accorder le bénéfice des lois d'assurances sociales aux gardes assermentés, une dernière question peut se poser : Quel sera le régime applicable aux gardes assermentés ? Ouvrier ou employé ?

La réponse à cette question résultera dans chaque cas de la nature de la fonction exercée et de l'application des critères généraux sur le caractère intellectuel ou manuel prédominant.

En cas de doute, il est recommandé de demander l'avis de la Chambre mixte compétente pour déterminer si le locateur de services doit ou non être considéré comme employé pour l'application de la susdite loi, relative à la pension des employés; un litige entre parties n'est pas requis pour l'exercice de cette compétence.

* * *

Le vote de la présente proposition de loi destinée à mettre fin à une situation confuse, posera un grand nombre de problèmes, notamment en ce qui concerne le passé qu'il importe de régulariser, en raison de la carence des pouvoirs publics. Ce sera la matière d'un arrêté royal.

Il importe de faire accéder immédiatement les gardes assermentés aux avantages gratuits à charge de la sécurité sociale et de l'État.

Quant aux versements de capitalisation individuelle et aux rentes, il y aura lieu d'aviser aux mesures les plus adéquates dans les secteurs intéressés, en s'inspirant des principes généraux de notre législation sociale.

Doch voor de bezoldiging, de vaststelling van de dienstverleningen en de bevoegdheid *ratione loci*, hangt de jacht-opziener af van zijn werkgever, en in dat opzicht behoren zijn functiën in ruime mate tot de dienstverhuring.

Zelfs ingeval dit laatste begrip zou betwist worden, zou het niet verantwoord zijn het voordeel van de sociale wetten te ontzeggen aan een arbeider wiens contract gewis van particuliere aard is, doch wiens sociale toestand — en dit geldt voor alle beëdigde opzieners — op gelijke voet moet worden gesteld met die van de andere loontrekkenden.

Vaststelling van de hoedanigheid van arbeider of van bediende.

Wanneer wij besluiten dat het nodig is het voordeel van de wetten betreffende de maatschappelijke verzekering te verlenen aan de beëdigde opzieners, dan rijst een laatste vraag op : Welk regime zal op de beëdigde opzieners worden toegepast ? Dat van arbeider of dat van bediende ?

Het antwoord op die vraag zal, in ieder geval, voortvloeien uit de aard van de uitgeoefende functie en uit de toepassing van de algemene criteria op het overwegend karakter van hand- of geestesarbeid.

Indien er twijfel oprijst, dan moet het advies worden gevraagd van de bevoegde gemengde Kamer om vast te stellen of de dienstverhuurder al dan niet moet beschouwd worden als bediende, met het oog op de toepassing van bovenvermelde wet betreffende het bediendenpensioen; een geschil tussen partijen is niet vereist voor de uitoefening van die bevoegdheid.

* * *

De goedkeuring van dit wetsvoorstel, dat er toe strekt een einde te maken aan een verwarde toestand, zal een groot aantal vraagstukken doen oprijzen, o. m. in verband met het verleden dat, wegens het in gebreke blijven van de openbare besturen, moet geregulariseerd worden. Dit zal het voorwerp uitmaken van een Koninklijk besluit.

Het is nodig de beëdigde opzieners onmiddellijk de kosteloze voordelen te laten genieten ten laste van de maatschappelijke zekerheid en van de Staat.

In verband met de persoonlijke stortingen tot kapitalisatie en met de renten, zal men de meest geschikte maatregelen moeten nagaan in de betrokken sectoren, mits inachtneming van de algemene beginselen van onze maatschappelijke wetgeving.

Ed. LEBURTON.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Pour l'application de la présente loi, il y a lieu de considérer comme gardes assermentés, ceux qui, à l'exclusion des agents permanents des pouvoirs publics, ont comme mission de rechercher et de constater des infractions aux lois et règlements.

Art. 2.

Sans préjudice aux dispositions générales ou particulières des lois en vigueur, les lois et arrêtés relatifs à la

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Voor de toepassing van deze wet, worden beschouwd als beëdigde opzieners zij die, met uitzondering van de vast aangestelde personeelsleden der openbare besturen, tot opdracht hebben overtredingen van de wetten en reglementen op te sporen en vast te stellen.

Art. 2.

Onverminderd de algemene of bijzondere bepalingen van de thans geldende wetten, zijn de wetten en besluiten

sécurité sociale des travailleurs ainsi que la loi sur les accidents du travail sont applicables aux gardes assermentés.

Art. 3.

Les modalités d'application de la présente loi, tant en ce qui concerne les conditions d'octroi des avantages sociaux que les obligations relatives aux versements sont régies par un arrêté royal qui interviendra dans les trois mois de la publication au *Moniteur Belge*.

18 janvier 1951.

betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders alsmede de wet betreffende de arbeidsongevallen van toepassing op de beëdigde opzieners.

Art. 3.

De toepassingsmodaliteiten van deze wet, zowel wat betreft de voorwaarden in zake toekenning van de maatschappelijke voordelen als ten aanzien van de verplichtingen in verband met de stortingen, worden geregeld door een Koninklijk besluit dat zal worden genomen binnen drie maanden na de bekendmaking van deze wet in het *Staatsblad*.

18 Januari 1951.

E. LEBURTON,
R. ROMMIEE,
R. DIEUDONNE,
J. CHALMET,
Edm. JACQUES,
W. THYS.
